

Apel

Komisja Zakładowa NZSS Solidarność SGGW apeluje do najwyższych władz naszej uczelni, JM Rektora, Senatu i Dziekanów Wydziałów o zaprzestanie **ciągłego zwiększania obowiązków pracowników przy towarzyszącym temu zmniejszaniu ich realnych wynagrodzeń**. O ile działania takie były zrozumiałe i nie oprotowane przez związki zawodowe w poprzednim, kryzysowym okresie, to obecnie przy poprawie sytuacji finansowej Uczelni i wszystkich wydziałów przynoszą więcej szkody niż korzyści. Powodują w szczególności znaczne obniżenie jakości kształcenia, zwłaszcza na studiach wieczorowych i zaocznych (do prowadzenia zajęć w godzinach wieczornych i w weekendy kierowani są głównie doktoranci i najmłodszy pracownicy) oraz zmuszają pracowników do poszukiwania dodatkowych źródeł utrzymania poza SGGW kosztem ich pracy naukowej i dydaktycznej, nie mówiąc o dużym rozgorzyczeniu wszystkich grup pracowniczych.

Postulujemy przede wszystkim:

- ujawnienie związkom zawodowym indywidualnych wynagrodzeń zasadniczych pracowników wydziałów (bez podawania nazwisk) w celu określenia stopnia dysproporcji w płacach pracowników na zbliżonych stanowiskach i w efekcie wyrównanie tych różnic przez podniesienie wynagrodzeń pracownikom najmniej zarabiającym,
- wykorzystanie przychodów własnych uczelni do podniesienia wynagrodzeń zasadniczych pracowników w stopniu realnie wyrównującym poziom inflacji (od 2009 nie było w SGGW podobnych regulacji) oraz do wzrostu wynagrodzeń najstarszym zatrudnionym w trzyletnim okresie przedemerytalnym,
- przywrócenie poprzedniego, obniżonego pensum dydaktycznego adiunktom i pracownikom dydaktycznym. Maksymalny wymiar pensum dla tych grup wprowadzony został przez Senat i Dziekanów tylko na krótki okres przejściowy (1 rok) ale stosowany jest powszechnie do dziś,
- przywrócenie wynagrodzenia za pracę w soboty i niedziele zwiększonego o 100%, zgodnie z Kodeksem Pracy,
- ustalenie stawek za promotorstwo prac magisterskich, inżynierskich i licencjackich odpowiadające realnej liczbie godzin poświęconych na ich realizację lub wliczanie tych godzin do pensum dydaktycznego,
- urealnienie stawek wynagrodzenia za godziny ponadwymiarowe uwzględniające poziom inflacji i rzeczywiste obciążenie osób je realizujących,
- upowszechnienie wśród pracowników i władz wydziałów zasad postępowania z adiunktami bez habilitacji zatrudnionych powyżej 9 lat, dając im zgodnie ze znowelizowaną Ustawą o Szkolnictwie Wyższym 8 letni okres na jej realizację, zamiast powszechnego zmuszania do przejścia na stanowiska dydaktyczne,
- wywieranie nacisków przez władze Uczelni i odpowiednie ciała kolegialne (Rada Główna, Konferencje Rektorów itp.) na Ministerstwo, Komisję Sejmową i grupy lobbujące w celu jak najszybszego, realnego zwiększenia nakładów budżetowych na naukę i Szkolnictwo Wyższe (uwzględniające zwłaszcza finansowanie uczelni prywatnych) odpowiadające pozycji, znaczeniu dla rozwoju kraju i zadań nakładanych na tę sferę życia,
- przystąpienie do dyskusji nad ponadzakładowym układem zbiorowym pracy, na bazie projektu złożonego przez Krajową Sekcję Nauki NZSS Solidarność w 2011r do Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego i wywarcie nacisków na właściwego ministra w celu jego przyjęcia lub uzgodnienia wewnętrznego regulaminu wynagradzania i awansu w SGGW, uwzględniającego powyższe postulaty
- Podjęcie rzeczywistych działań przeciwdziałającym mobbingowi i dyskryminacji na Uczelni przez powołanie odpowiedniej komisji senackiej.

Jesteśmy przekonani, że obecnie jest to minimum działań niezbędnych do zwiększenia efektywności pracy, wzrostu jakości kształcenia i poziomu badań naukowych, zapewnienia możliwości awansu zawodowego i przywrócenia poczucia misji pracownikom Uczelni, od lat ciężko pracującym na wysoką markę SGGW. Za wysoką jakość winno być odpowiednie wynagrodzenie.